

Beslutning om, hvorvidt Handelsministeriet skulde overtage de Beføjelser, som Loven giver Ministeriet.

Hovedpunkterne i dette Lovforslag er altsaa det offentlige Tilsynspligt og Undersøgelsesret, dets Adgang til at offentliggøre alt, hvad der i de undersøgte Virksomheders Forretningsgang skønnes at være til Skade for Samfundet, og saaledes skabe Mulighed for det offentlige til paa Grundlag af disse Undersøgelser at træffe Foranstaltninger.

Man har fra Erhvervenes Side under Forhandlingen med den overordentlige Kommission fremsat et principalt Ønske om nu med det samme at gaa til en Lovgivning — naar man overhovedet maatte finde en saadan nødvendig —, der fastsatte Pligterne for de vedkommende Erhverv, sagde, hvad de maatte, og hvad de ikke maatte; men Kommissionen har ment, at ikke blot de Erfaringer, som Krigstiden havde givet den, men ogsaa den direkte Undersøgelse af en Række Virksomheder af den Art, som Lovforslaget omfatter, burde gaa forud for Bestemmelser af anden Art, hvis man vilde træffe saadanne. Derfor er man naaet til denne særlige Form, Tilsynspligten og Undersøgelsesretten. I øvrigt kan jeg nævne, at denne Form for det offentlige Kontrol med Monopolet er den samme, som den engelske Trustkomité, der i dette Foraar har afgivet sin Betænkning, ud fra sine selvstændige Overvejelser er kommet til. Det Forslag, som den engelske Trustkomité har afgivet til den engelske Rekonstruktionsminister, falder i meget væsentlige Hovedtræk sammen med de Bestemmelser, som den overordentlige Kommission ud fra sine Undersøgelser og sine Erfaringer ad selvstændig Vej er kommet til. At saaledes i to Lande to forskelligt virkende Institutioner ud fra hver sit Synspunkt er naaet til væsentlig det samme Resultat, synes mig at tyde paa, at den overordentlige Kommission er naaet til det for Tiden rigtige Standpunkt med Hensyn til saadanne Virksomheder.

Jeg skal have den Ære at anbefale dette betydningsfulde og vigtige Lovforslag til den høje Rigsdags Velvillie, til dens Overvejelse og Vedtagelse, idet jeg tror, at Vedtagelsen af Forslaget vil betyde meget for Samfundets Betyggelse i Fremtiden.

Jeg tillader mig samtidig at meddele, at jeg har anmodet den overordentlige Kommission, efter at den har tilendbragt sine Overvejelser her, om at meddele

Indenrigsministeriet, hvorvidt den maatte ønske Ændringer i de nuværende Bestemmelser angaaende Forbud mod utilbørlig Udnyttelse af Konjunkturerne. Det er de forskellige Forordninger, som har deres Udgangspunkt i Forordningen af 1. Februar 1917, Forordninger, som tager Sigte paa at hindre Vareaager og Kædehandel. Indenrigsministeriet har anmodet Kommissionen om at udtale sig herom, idet jeg i Overensstemmelse med, hvad jeg ved tidligere Lejligheder har fremført her i Tinget, maa anse det for ønskeligt, at der om disse Spørgsmaal, Bekæmpelse af Vareaager, Kædehandel og enhver anden utilbørlig Udnyttelse af Konjunkturerne, vedtages et Lovforslag til Afløsning af de Bekendtgørelser, der kun har en midlertidig Gyldighed, og ikke mindst om den Form, hvorunder Tilsynet med disse Bestemmelser Overholdelse skal foregaa. Saa snart jeg har modtaget Indstillingen fra den overordentlige Kommission herom, vil jeg søge udarbejdet et Lovforslag og skal da til sin Tid have den Ære at fremsætte ogsaa dette for den høje Rigsdag.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Kornlov for Høstaaaret 1919—20.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 7198).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Denne Sag samt den følgende paa Dagsordenen opførte Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (N. Frederiksen): Ved Lovforslagets anden Behandling blev det Spørgsmaal drøftet, om Flertallets eller Mindretallets Ændringsforslag vilde virke mindst hemmende paa Landbrugets Produktion. Dette Spørgsmaal maa rettelig besvares med Oplysninger om, hvilke Mængder af Raastoffer Loven garanterer Landbruget til Erstatning for det afleverede